

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

OSIJEK

Tužitelj: Stečajna masa iza MANIVA d.o.o. u stečaju, Osijek, Vijenac Paje Kolarića 9, OIB: 69273842586, zastupan po odvjetnicima iz ZOU Doneski i dr., Garešnica

Tuženik: RH za Ministarstvo zdravstva, Zagreb, OIB: 52634238587

ŽALBA

tužitelja

**-protiv toč.III. i IV. presude broj: P-257/21-50
od 25.02.2022. godine**

Radi isplate

Protiv toč.III. i IV. presude suda broj i datum gornji, tužitelj po punomoćniku u otvorenom roku podnosi

ž a l b u

Tužitelj u propisanom roku izjavljuje žalbu zbog:

-bitne povrede odredaba parničnog postupka

-pogrešne primjene materijalnog prava

-zbog odluke o trošku

Predmetnom pobijanom presudom u toč.III. izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 2.056.899,45 kn sa zsk, kao i zahtjev za isplatu zateznih kamata na iznos od 1.367.918,80 kn za razdoblje od 12.05.2010. godine do 13.08.2010. godine, dok je u toč.IV. izreke određeno da svaka strana snosi svoj trošak, no navedena presuda suda u pobijanom dijelu nije na zakonu osnovana.

U provedenom postupku prvostupanjski sud je počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka stoga što je sud u tijeku postupka nepravilno primijenio odredbe Zakona o parničnom postupku, a to je bilo od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude u toč.III i IV izreke, te presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito što je izreka presude u toč.III i IV nerazumljiva i proturječi sama sebi kao i razlozima presude, presuda nema uopće razloga o odlučnim činjenicama, odnosno isti razlozi su nejasni i proturječni, te o odlučnim činjenicama postoji proturječnost, te je pogrešno primjenjeno materijalno pravo.

Iz obrazloženja pobijane presude u bitnome proizlazi da prema stavu suda tužitelj nije dokazao da su bile ispunjene pretpostavke iz čl.19. Posebnih uzanci u građenju na temelju kojih bi tužitelj mogao zahtijevati naknadu za radove izvedene bez prethodne suglasnosti tuženika kao naručitelja, jer da ti radovi nisu bili hitni, niti da su morali biti izvedeni bez suglasnosti tuženika, a zbog osiguranja stabilnosti objekta, pravilnog tijeka radova i normalnog korištenja izgrađenog objekta ili za sprječavanje nastanka štete, te da je sud dokazuje tužitelja cijenio neosnovanim i nebitnim za predmetni spor.

Takav stav suda nije osnovan niti je u skladu s provedenim dokazima tijekom postupka, te sa odredbom čl.8. i čl.338.st.4. Zakona o parničnom postupku, niti te sa odredbom čl.19 Posebnih uzanci u građenju.

Odredbom čl.338.st.4. Zakona o parničnom postupku propisano je da će u obrazloženju presude sud izložiti zahtjeve stranaka, činjenice koje su iznijele i dokaze koje su predložile, koje je od tih činjenica utvrđivao, zašto i kako ih je utvrdio, a ako ih je utvrdio dokazivanjem, koje je dokaze izvodio i zašto te kako ih je ocijenio; sud će posebno navesti koje je odredbe materijalnog prava primijenio odlučujući o zahtjevima stranaka, a izjasnit će se, ako je to potrebno, i o stavovima stranaka o pravnoj osnovi spora te o njihovim prijedlozima i prigovorima o kojima nije dao svoje razloge u odlukama koje je već donio tijekom postupka.

Naime, iz dokaza provedenih tijekom postupka i to osobito iz okončane situacije broj 12/10, iskaza svjedoka Željka Ražov i Rade Pavković, pisanog nalaza i mišljenja građevinskog vještaka Stjepana Bručić, zapisnika o primopredaji radova od 10.06.2010. godine, zapisnika o primopredaji projekta, ključeva i dokumentacije od 28.06.2010. godine, podneska Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi od 16.07.2009. godine, redovnog izvješća nadzornog inženjera za elektrotehničke instalacije od 07.01.2009. godine, podnesaka glavnog nadzornog inženjera od 25.03.2009. godine, 05.02.2010. godine i 26.02.2010. godine i zapisnika od dana 20.02.2010. godine koji je vođen po glavnom nadzornom inženjeru, nedvojbeno proizlazi da su radovi koji su specificirani u okončanoj situaciji broj 12/10 u potpunosti izvedeni od strane tužitelja i da su izvedeni po projektu i dopuni projekta projektanta, da je iste bilo nužno izvesti zbog funkcionalno tehničke ispravnosti, a da su nastali isključivo iz kolizije pojedinih projekata (građevinski i instalaterski) zbog izostavljanja pojedinih radova u troškovniku tuženika ali uz prikaz u grafičkom dijelu projekta.

Tako je evidentno da su izvedeni limarski radovi na zamjeni pocinčanog lima za zinkotit lim na krovu (prema nalogu konzervatorskog nadzora od 21.09.2009. godine), električarski radovi na zamjeni rasvjetnih tijela (radi izmjene glavnog projekta i korekcije u dispozicijama, količinama i tipovima rasvjetnih tijela), radovi na izvedbi vanjskih energetske kanala (radi spajanja na komunalnu infrastrukturu), radovi na postavljanju Al stijene bazena sa sigurnosnim izo-staklom, radovi na postavljanju ventilacioniskog kanala bazena (radi ventiliranja), radovi na dizalu (radi usklađenja projekta sa pozitivnim propisima o osiguranju nesmetane komunikacije osoba sa invaliditetom), radovi na postavljanju termoizolacijske obloge zida i

stropa strojarnice, elektroradovi u energetsom kanalu, za strojarske radove i informatiku, radovi na postavljanju vanjske rešetke i rešetke na vratima, radovi na odvodnji građevne jame, postavljanja geotextila i pumpe sa elektronikom, radovi na izradi nosive konstrukcije fasade bazena, radovi na diletaciji na građevini i postavljanja elastičnog ležaja bazenske školjke, radovi na postavljanju protupožarnog stakla na vratima, radovi na postavljanju ivičnjaka i radovi na kolnoj stanici s tankvanom, odsisom, poklopcem i rešetkom, a o kojim radovima je tužitelj redovito obavještavao tuženika, kao i nadzorno tijelo i projektanta.

Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka Stjepana Bručić nedvojbeno proizlazi da su svi navedeni radovi koje je izveo tužitelj bili predviđeni projektom tuženika kao Naručitelja i odobreni od strane nadzornog tijela DAING d.o.o. i projektanta ZOINVEST d.o.o., te da su u funkcionalnom smislu bili nužni i potrebni kako bi se građevina mogla pustiti u upotrebu i koristiti za namjenu za koju je građena, bez opasnosti za zdravlje ljudi, a da isti radovi nisu izvedeni u tom slučaju ne bi bili ispunjeni bitni uvjeti za građevinu sukladno odredbama Zakona o prostornom uređenju i gradnji, kao i da su izvedeni predmetni radovi bili izvedeni u dogovoru da projektantom tuženika kao Naručitelja radova.

Iz podneska Ministarstva zdravlja i socijalne skrbi od 16.07.2009. godine koji je upućen projektantu ZOINVEST d.o.o., nedvojbeno proizlazi da su isti radovi bili predviđeni projektom, ali da su nastali isključivo propustom projektanta zbog neusklađenosti projekta s ugovornim troškovnikom, slijedom čega su, primjerice, izvršene korekcije u dispozicijama, količinama i tipovima rasvjetnih tijela, iz čega proizlazi da radovi koje je izveo tužitelj većim dijelom niti nisu više i dodatni radovi već se radi redovnim radovima koji su predviđeni projektom, ali ne i troškovnikom zbog propusta na strani odgovornih osoba tuženika (projektanta).

Prema zapisniku od 20.10.2010. godine koji je vođen po glavnom nadzornom inženjeru tuženika, proizlazi da je obveza tužitelja izvesti sve specificirane radove pa tako i radove obuhvaćane okončanom situacijom 12/10.

Svi navedeni predmetni radovi iz okončane situacije 12/10 koje je izveo tužitelj bili su predviđeni tehničkom dokumentacijom, ali i hitni, odnosno nužni za osiguranje stabilnosti objekta, pravilnog tijeka radova, redovitog korištenja izgrađenog objekta, kao i za sprječavanje nastanka štete u smislu odredbe čl.19.st.2. Posebnih uzanci u građenju i to isključivo zbog manjkavosti i neusklađenosti građevinske dokumentacije krivnjom tuženika, a u potpunosti su odobreni od strane tuženika kao Naručitelja što proizlazi iz zapisnika o primopredaji radova od 10.06.2010. godine u kojem je navedeno da je nakon pregleda dokumentacije i izvedenih radova Povjerenstvo utvrdilo da su radovi izvođeni prema ugovornoj projektnoj dokumentaciji i ugovornom troškovniku radova, te je dana 28.06.2010. godine u cijelosti preuzeta građevina, radovi, projekt, ključevi i dokumentacija bez ikakvih primjedbi od strane tuženika na eventualne više radove i VTR radove.

Tako i iz iskaza svjedoka Dragice Knežević nedvojbeno proizlazi da su predmetni radovi koje je izveo tužitelj bili nužni za izvođenje i funkcionalnost objekta, te da su proizašli isključivo zbog nepotpune dokumentacije tuženika kao Naručitelja, da je kao nadzorni inženjer davala do znanja Ministarstvu da se takvi radovi trebaju izvesti, a što proizlazi i iz podneska svjedoka od 26.02.2010. godine prema Ministarstvu radi odobravanja VTR radova, da prilikom primopredaje objekta od strane tuženika kao naručitelja nije bilo nikakvih prigovora vezano uz predmetne radove, te da je tijekom izvođenja radova bio čitav niz izmjena projekata što je sve išlo u VTR radove.

U odnosu na sve navedene odlučne činjenice kao i u odnosu na navedene dokaze kojima se te činjenice dokazuju, sud u obrazloženju pobijane presude nije razloge neprihvatanja njihove dokazne vrijednosti, niti su navedeni razlozi zbog kojih sud nije izveo dokaz građevinskim vještačenjem osobito na okolnost da su svi predmetni radovi bili nužni za normalno korištenje izgrađenog objekta i da su bili predviđeni projektom, odnosno da je projekt usklađivan upravo radi zahtjeva struke i usklađenosti sa propisima, slijedom čega se presuda u pobijanom dijelu ne da valjano ispitati.

Iz svega navedenog je razvidno da sud nije pravilno primijenio odredbe Zakona o parničnom postupku što je bilo od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude u toč.III i IV. izreke, te svoj stav o neosnovanosti tužbenog zahtjeva u toč.III izreke pobijane presude nije utemeljio na relevantnim činjenicama u skladu s provedenim dokazima u postupku, niti su pravilno ocijenjene dokazne vrijednosti dokaza, niti su navedeni valjani razlozi neprihvatanja njihove dokazne vrijednosti, niti su otklonjene proturječnosti o odlučnim

činjenicama, a niti je pravilno primijenjeno materijalno radi čega nije bilo osnove za odbijanje tužbenog zahtjeva.

U odnosu na troškove parničnog troška, tužitelj po svom punomoćniku ističe da sud prilikom donošenja odluke o parničnom trošku nije pravilno utvrdio da tužitelj nema pravo na naknadu parničnih troškova, niti je konkretno i pravilno obrazloženo u toč.42 i 43 obrazloženja pobijane presude na koji način je sud utvrdio uspjeh u sporu stranaka, niti je sud pri tome u smislu odredbe čl.154.st.2. Zakona o parničnom postupku pravilno cijenio činjenicu da je tužitelj u predmetnom postupku (kvalitativno i kvantitativno) uspio u cijelosti sa pravnom osnovnom i djelomično sa visinom tužbenog zahtjeva u iznosu od 1.367.918,80 kn, dok tuženik u cijelosti nije uspio sa pravnom osnovom i visinom protutužbenog zahtjeva u iznosu 1.335.086,74 kn koji se odnosi na neosnovano istaknuti prijeboj po osnovi penala i cijelosti u iznosu od 423.885,05 kn koji se odnosi na manje izvedene radove.

Stoga tužitelj po punomoćniku podnosi ovu žalbu te

p r e d l a ž e

da VTS RH sud pobijanu presudu u toč.III. i IV. izreke preinači, a podredno da presudu u pobijanom dijelu ukine i vrati predmet prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Tuženik potražuje trošak sastava žalbe u iznosu od 46.200,00 kn + PDV i sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 10.000,00 kn.

U Pakracu, 14.03.2022. godine.

Tužitelj po punomoćniku